

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У 1938/21
Дана 20.03.2024. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Савић, председника већа, Љиљане Коруга и Јелене Искић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Јордовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца [REDACTED] против тужене КОМОРЕ ОВЛАШЋЕНИХ РЕВИЗОРА Београд, Македонска 30/5, ради поништаја решења број: [REDACTED], у предмету издавања дозволе, у нејавној седници већа одржаној дана 20.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, одбијен је захтев за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга овде тужиоцу, привредном друштву [REDACTED]

Тужбом, поднетом Управном суду 28.01.2021. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона. У тужби наводи да је у вези са испуњавањем услова из члана 18. став 2. тачка 3. Закона о рачуноводству и члана 3. став 1. тачка 3. Правилника о форми и садржају захтева за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, као и накнади за издавање дозволе, тужени побијаним решењем констатовао да [REDACTED], као лице које је у радном односу са пуним

радним временом код тужиоца, као подносиоца захтева за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, има професионално звање “Овлашћени рачуновођа” које је стечено на основу сертификата број [REDACTED], издатим од стране Савеза рачуновођа и ревизора Србије [REDACTED]. Сматра да је тужени, испитујући испуњеност законом предвиђених услова за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, изашао из оквира законских овлашћења и на погрешан начин утврдио чињенично стање. С тим вези указује да је једини законом предвиђен услов у складу са чланом 18. став 2. тачка 3. Закона о рачуноводству да лице које је запослено код правног лица, подносиоца захтева за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, има професионално звање из области рачуноводства и ревизије код професионалне организације чланице Међународне федерације рачуновођа, а да је тужени у самом образложењу решења констатовао да [REDACTED] има професионално звање и да је оно стечено код Савеза рачуновођа и ревизора Србије која је чланица међународне федерације рачуновођа. Истиче да тужени, уместо јасних законских одредаба, већу пажњу посвећује коментару који је у свом допису број 74 од 09.10.2020. године изнео Савез рачуновођа и ревизора Србије, иако Закон о рачуноводству није дао никаква овлашћења, права ни обавезе професионалним организацијама да врше тумачење, а посебно не да врши тумачење у вези са применом аката које доноси лице коме су поверена јавна овлашћења. Налази да посебан значај има чињеница да тужени није правилно ценио допис Савеза рачуновођа и ревизора Србије, с обзиром да се из њега недвосмислено може утврдити да се лиценца о професионалној оспособљености, односи на професионално оспособљавање у складу са Правилником о континуираној едукацији чланова, па се односи само на чланове Савеза рачуновођа и ревизора Србије. Даље наводи да Закон о рачуноводству не предвиђа обавезу лица која су запослена са пуним радним временом код лица којима се издаје дозвола за пружање рачуноводствених услуга да буду чланови професионалне организације, нити да врше континуирану едукацију и испуњавају друге услове. Истиче да су контрадикторни и нетачни наводи из образложења оспореног решења да Савез рачуновођа и ревизора Србије не сматра да је лице стекло професионално звање уколико није поднело Лиценцу о професионалној оспособљености, с обзиром да је професионално удружење издавалац Сертификата којим се потврђује да је одређено лице пред испитном комисијом Савеза положило испите и стекло професионално звање. Додаје још и да је прелазним и завршним одредбама Закона о рачуноводству (“Службени гласник РС” број 73/2019) регулисано да лицима која су стекла професионална звања у складу са Законом о рачуноводству (“Службени лист СРЈ” број 46/96...71/01) и Законом о рачуноводству и ревизији (“Службени лист СРЈ” број 71/02 и “Службени гласник РС” број 55/04), та звања могу сходно користити за испуњавање захтева из члана 18. став 2. тачка 3. и став 6. тачка 3, што указује да је намера законодавца била да се професионална звања лицима која су их стекла могу признати без било каквих додатних услова. Предлаже да суд тужбу уважи, преиначи оспорено решење и захтев тужиоца усвоји, те изда дозволу за пружање рачуноводствених услуга тужиоцу, или да тужбу уважи, оспорено решење поништи и туженог обавезе да сноси трошкове управног спора са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган, у поступку који је претходио доношењу оспореног решења, утврдио да је ██████████, оснивач и законски заступник привредног друштва ██████████, Комори овлашћених ревизора поднео захтев за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга број ██████████ од 07.12.2020. године. Уз захтев су достављени докази и документација сагласно члану 18. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС” број 73/19). Разматрајући поднети захтев и приложене доказе, Комора је утврдила да је као лице које има стечено професионално звање у смислу члана 18. став 2. тачка 3, члана 18. став 6. тачка 4. и члана 63. закона, наведена ██████████, са професионалним звањем Овлашћени рачуновођа, стеченим на основу Сертификата број ██████████, издатим од стране Савеза рачуновођа и ревизора Србије ██████████. Тужени се у оспореном решењу позвао на одредбу члана 18. став 1. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС” бр.73/19), којом је прописано да у Регистар може бити уписано правно лице, односно предузетник које има дозволу за пружање рачуноводствених услуга издату у складу са овим законом и на став 2. тачка 3. истог члана закона, којим је прописано да дозволу из става 1. овог члана решењем издаје Комора овлашћених ревизора правном лицу под условом да има у радном односу са пуним радним временом најмање једног запосленог са професионалним звањем у области рачуноводства или ревизије, које је стечено код професионалне организације чланице Међународне федерације рачуновођа. Даље се тужени позива на члан 3. став 1. тачка 3. Правилника Коморе овлашћених ревизора о форми и садржини захтева за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, као и накнади за издавање дозволе, којим је предвиђено да се чињеница о стеченом професионалном звању доказује прилагањем копије акта чији је издавалац професионална организација чланица Међународне федерације рачуновођа. Испитујући да ли ██████████, која је наведена као лице које има стечено одговарајуће професионално звање, испуњава предвиђене законске услове, тужени је имао у виду да је издавалац сертификата, приложеног као доказ, Савез рачуновођа и ревизора Србије, дописом бр. 74 од 09.10.2020. године, примљеним у Комори овлашћених ревизора дана 20.10.2020. године, обавестио туженог да је Лиценца о професионалној оспособљености професионалног рачуновође издата од стране Савеза рачуновођа и ревизора Србије, доказ о поседовању професионалног звања у области рачуноводства, те да је то исправа – доказ која се подноси Комори уз захтев за издавање дозволе за рад рачуноводственим фирмама и предузетницима у смислу члана 18. став 2. тачка 3. и става 6. Закона о рачуноводству. У обавештењу је наведено да се ово тумачење даје у вези примене Правилника Коморе овлашћених ревизора о форми и садржини захтева за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, као и накнади за издавање дозволе. Ценећи садржину дописа Савеза рачуновођа и ревизора Србије којим се појашњава да је поседовање важеће лиценце о професионалној

оспособљености неопходан предуслов за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, тужени је закључио да Савез рачуновођа Србије, као издавалац сертификата за ██████████, који је као доказ приложен уз захтев за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, сертификат не сматра доказом о поседовању професионалног звања у области рачуноводства. Како подносилац захтева није уз захтев поднео лиценцу о професионалној оспособљености професионалног рачуновође, а да приложени сертификат за ██████████, сам издавалац не сматра доказом о стеченом професионалном звању, тужени је закључио да нису испуњени законом прописани услови за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга привредном друштву ██████████ ██████████ па је одлучено као у диспозитиву оспореног решења.

Полазећи од изнетог чињеничног и правног стања ове управне ствари, суд налази да је тужени орган правилно поступио када је одбио захтев тужиоца за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга. Оспорено решење донето је у законито спроведеном поступку, без повреда правила поступка. Тужени је за своју одлуку дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Противно наводима тужбе, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, будући да је тужени орган ценио све околности од значаја за доношење законите одлуке и правилно нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за издавање тражене дозволе. Наиме, како из дописа Савеза рачуновођа и ревизора Србије произлази да Савез рачуновођа и ревизора Србије, као издавалац сертификата за ██████████ ██████████, сертификат не сматра доказом о поседовању професионалног звања у области рачуноводства, нису основани наводи тужбе да је тужени орган одлучујући о поднетом захтеву, изашао из оквира законских овлашћења и на погрешан начин утврдио чињенично стање. Дакле, лиценца о професионалној оспособљености професионалног рачуновође издата од Савеза РР Србије јесте доказ о поседовању професионалног звања у области рачуноводства, односно то је исправа – доказ која се подноси Комори овлашћених ревизора уз захтев за издавање дозволе за рад рачуноводственим фирмама и предузетницима по члану 18. став 2, тачке 3. и става 6. тачке 3. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, 7319), а у вези примене Правилника о форми и садржини захтева за издавање дозволе за пружање рачуноводствених услуга, као и накнади за издавање дозволе Коморе овлашћених ревизора, у смислу лица која имају професионално звање стечено код Савеза РР Србије, која су оспособљена да воде пословне књиге и састављају финансијске извештаје у складу са Законом, актима Савеза РР Србије и Међународне федерације рачуновођа (РАС).

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да су неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да је тужени орган у образложењу оспореног решења дао детаљне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Како је суд оценио да тужбу треба одбити, нису испуњени законски услови из члана 43. став 1. Закона о управним споровима за доношење одлуке у спору пуне јурисдикције.

Ценећи успех у спору, суд је применом одредби члана 66, члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 20.03.2024. године, III-3 У 1938/21

Записничар
Јелена Јордовић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Бурић

МП